

WEEKBRIEF 13 - 20 september 2020

De Weekbrief wordt
samengesteld door
Leo Fijen. Info naar
moniquefijen@hotmail.com
Zie ook
www.marthamaria.nl

NIEUWS uit EIGEN GELOOFSGEMEENSCHAP

Persoonlijk afscheid door onze pastoor

Joachim Skiba van kardinaal Simonis

Het zijn bewogen dagen voor onze pastoor Joachim Skiba. Want de kerkleider die hem lang geleden naar Nederland haalde is gestorven en begraven. Dat raakt onze pastoor in zijn hart. Dit weekend is Joachim Skiba onze voorganger. En dan zal hij zeker vragen te bidden voor kardinaal Simonis. Dat is een oproep die voortkomt uit zijn persoonlijke geschiedenis. Nog maar een week voor het sterven was Joachim Skiba op bezoek bij de kardinaal in zijn woning te Voorhout. Vanwege corona moest de ontmoeting buiten plaats vinden, de kardinaal in zijn scootmobiel, Joachim zittend op de rollator van de kardinaal. Zo hebben ze teruggekeken op de kwart eeuw die ze in verbondenheid hebben doorgebracht. Joachim wist toen niet dat het sterven zo dichtbij was, de kardinaal ook niet. 'Het is bijzonder dat ik zo kort voor zijn sterven bijna drie kwartier heb mogen praten met de man die me naar Nederland heeft gehaald. De kardinaal was toen op bezoek in Polen en zag allemaal jonge priesters. Hij vroeg toen aan mijn bisschop daar of hij een paar priesters naar Nederland mocht meenemen. Daar kreeg hij meteen toestemming voor, met een beperking. Mijn Poolse bisschop wilde alleen maar priesters afstaan die al een paar jaar als kapelaan in een parochie hadden gewerkt. Ik had er net drie jaar op zitten. En ik dacht: als je van parochie kunt veranderen, kun je ook van land veranderen. Dus ik heb aangegeven dat ik wel naar Nederland wilde. Ik herinner me daar vooral van dat het makkelijker was om Polen te verlaten dan hier binnen te

komen. De communisten waren blij met elke priester die het land verliet, maar Nederland was een drama om binnen te komen en hier legaal aan het werk te kunnen', aldus Joachim Skiba.

Onze pastoor kreeg eerst taalles in Amsterdam, maar had toch acht maanden nodig voordat hij zijn eerste preek in het Nederlands kon houden. Dat deed hij onder toezicht van Henk van Doorn, in onze regio geen onbekende. Joachim had zijn eerste preek nog niet uitgesproken of hij werd al tot parochievicaris in Denekamp benoemd. 'Dat ging wel erg snel. Maar daardoor heb ik wel mijn draai kunnen vinden. En steeds heb ik me gedragen gevoeld door kardinaal Simonis. Ik zou hem willen omschrijven als een hartelijke, directe man die leefde met veel Godsvertrouwen en elke ontmoeting afsloot met een gebed. Dat deed hij ook de laatste keer, vlak voor zijn dood, in de scootmobiel voor zijn huis. Ook toen ging hij bidden en gaf mij de zegen. Dat is toch mooi: dat ik vlak voor zijn sterven de zegen van hem ontving. Niet ik zegende hem, maar hij mij. Zo was hij naar iedereen. Ook al was hij het oneens met je, hij bleef steeds in gesprek en was zachtmoedig in de omgang. Echt als een vader. Zo belde hij me meer dan eens. Dan wilde hij weten hoe het met me ging. Welke bisschop of kardinaal doet dat? Kardinaal Simonis bleef altijd in verbondenheid met iedereen. Dan kun je ook vrij zijn om te sterven. En zo is hij ook naar de Heer gegaan. Een week na onze ontmoeting in Voorhout. Om nooit te vergeten, de zegen van de kardinaal', zo besluit Joachim Skiba zijn herinneringen aan een kerkleider die volgend jaar 50 jaar bisschop zou zijn geweest.

Ons kerkkoor repeteert weer op maandag, op gepaste afstand

Het is groot feest in het kerkkoor van Sint Maarten. Want de repetities zijn ook in deze coronatijd toch weer hervat. Tot grote vreugde van iedereen. En met dank aan het bestuur van het Maartenskoor dat alles geweldig heeft geregeld. Iedereen zit op veilige afstand van elkaar, het koor is verspreid over de hele kerk, Peter Steijlen speelt op zijn keyboard en heeft een microfoon om iedereen goed te kunnen begeleiden. Want dat is wel een andere werkelijkheid, zo weet Peter Steijlen: 'Het is fantastisch om weer bij elkaar te komen. Ik heb altijd gedacht: ik doe dit omdat het zingen zo mooi is. Maar ik heb in deze coronatijd geleerd dat zingen niet het belangrijkste is. Ik doe dit omdat het geweldig is om met mensen samen te komen die toevallig graag willen zingen. Deze crisis heeft me geleerd dat het om mensen gaat en daarna pas om zingen. De ontmoeting geeft me meer levensvreugde dan het zingen. Dat heeft niets met de kwaliteit te maken, maar met de lessen van deze tijd. Ik kan blijkbaar niet zonder de vreugde van de ander. Daar leef ik van. En die wordt groter door het zingen. Maar eerst is er de ander die me adem geeft. Zo beleef ik de hervatting van de repetitie'.

Die vinden op maandagavond plaats en geven niet alleen de dirigent een grote vreugde maar het hele koor, zo heeft hij bemerkt. 'Iedereen straalt omdat we weer begonnen zijn. En iedereen zegt ook dat ze niet gedacht hadden

dat het zo fijn is om elkaar weer te zien. Op veilige afstand. We zingen een uur. Langer houd je het niet vol. Dat is de spanningsboog, dat voel je. Na een uur wil iedereen bijpraten. En daar geef ik alle ruimte voor, met dank aan het bestuur die het echt geweldig heeft voorbereid. Mijn complimenten daarvoor. Ik merk daarnaast dat iedereen moet wennen aan het feit dat je geen steun meer hebt aan elkaar. Je bent op jezelf aangewezen, je wordt eerder geconfronteerd met jezelf. Dat is wennen voor mij, maar voor iedereen. Je staat daardoor ook meer voor jezelf te zingen. Maar dat is juist goed. Want dan word je ook beter als lid van het koor', zo vat Peter Steijlen samen wat hem is opgevallen.

Tenslotte is er nog wat anders. Je kunt alleen maar repeteren in een zekere gedrevenheid wanneer je een doel hebt. 'Daarom kijken we vooral naar Allerzielen en naar Kerstmis. En we zijn in gesprek met het bestuur van het koor en met de pastoraatsgroep of we het koor als geheel niet kunnen verbinden met de vieringen. Dat lukt alleen maar met opnames die goed gemonteerd worden. En zo kan het koor via videomontages op de schermen verbonden zijn met de gehele geloofsgemeenschap, op de hoogtijdagen van Allerzielen en met Kerstmis. Het is fantastisch om zo'n doel te hebben. En natuurlijk blijven in de tussentijd met viertallen zingen. Dat is ook een winst van deze tijd: hoe vier stemmen het hart van iedereen kunnen raken', aldus Peter Steijlen.

Iedere zaterdag 14.00-16.00 uur kerk geopend voor persoonlijk gebed en kaars opsteken

Zondag 20 sep. 10.30 uur:

Open Huisviering

Martine Sloezarwij

Gijsbert van der Linden

en voorzang

Zaterdag 26 sep. 19.00 uur:

Eucharistieviering

pastor Jozef Wissink

Gijsbert van der Linden

orgel

Zondag 27 sep. 10.30 uur:

Eucharistieviering

pastor Jozef Wissink

Peter Steijlen

en voorzang

Misintenties zondag 20 september: ouders De Groot – Gijsberts; heer Johannes van der Kaay; heer Dirk Klaarenbeek; mevrouw Loes Spanjaart – Krösing; mevrouw Connie Zuk - van der Laan; heer Dick de Wild

Aanmelden voor viering verplicht: corona-vieringensm@marthamaria.nl of 06-14800252

Ook voor opgeven intenties in Intentieboek Vieringen te beluisteren via www.marthamaria.nl

Opgave voor digitale Weekbrief: weekbriefsm@marthamaria.nl